EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

15. september 2011 *

Kohtuasjas C-240/10,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Baden-Württembergi (Saksamaa) 21. detsembri 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 14. mail 2010, menetluses

Cathy Schulz-Delzers,

Pascal Schulz

versus

Finanzamt Stuttgart III,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees J.-C. Bonichot, kohtunikud K. Schiemann (ettekandja), C. Toader, A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: P. Mengozzi,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. märtsi 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– C. Schulz-Delzers ja P. Schulz, esindaja: *Rechtsanwalt* S. Hoffmann,

– Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja C. Blaschke,

– Hispaania valitsus, esindaja: M. Muñoz Pérez,

– Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal ja W. Mölls,

olles 26. mai 2011. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab EÜ artiklite 12, 18 ja 39 tõlgendamist.

2 See taotlus esitati C. Schulz-Delzers'i ja P. Schulzi (edaspidi koos „abikaasad Schulzid") ning Finanzamt Stuttgart III (edaspidi „Finanzamt") vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab Finanzamti väljastatud tulumaksuteateid 2005. ja 2006. aasta kohta.

Õiguslik raamistik

Tulu maksustamine Saksamaal

3 Aastatel 2005 ja 2006 reguleeris tulu maksustamist Saksamaal tulumaksuseadus (Einkommensteuergesetz, edaspidi „EStG") nimetatud aastatel kehtinud redaktsioonis.

4 EStG § 1 kohaselt maksustatakse täies ulatuses tulumaksuga eelkõige nende füüsiliste isikute tulu, kelle alaline või peamine elukoht on Saksamaal.

5 Tulumaksumäär määratakse kindlaks progressiivse skaala järgi, st suuremat tulu maksustatakse kõrgema määraga. See skaala peegeldab seadusandja hinnangut maksukohustuslase maksutasumise võimele, võttes arvesse elutingimusi Saksamaal.

6 Teatud liiki tulu on tulumaksust vabastatud. Sellega seoses tehakse eelkõige vahet tulul, mis iseenesest maksustamisele ei kuulu, kuid mida võetakse arvesse progressiivse maksuskaala alusel muu tulu suhtes kohaldatava maksumäära arvutamisel, ning tulul, mida niisuguse maksumäära arvutamisel arvesse ei võeta. Esimene neist on tulumaksuvaba tulu, mida „võetakse arvesse progressiivse tulumaksu kohaldamisel" (*Progressionsvorbehalt*).

7 See, et seadusandja võtab progressiivse tulumaksu kohaldamisel muu tulu suhtes kohaldatava maksumäära kindlaksmääramisel arvesse teatavat tulumaksuvaba tulu, peegeldab seadusandja hinnangut maksukohustuslase maksutasumise võimele. Maksukohustuslane, kes, ehkki ta saab küll tulumaksuvaba tulu, kuid seda võetakse progressiivse tulumaksu kohaldamisel arvesse, on Saksamaa seadusandja arvates võimeline tasuma suuremaid makse kui maksukohustuslane, kes niisugust tulu ei saa. Seega võetakse niisugusel alusel arvesse teatav asendussissetulek, mis on põhimõtteliselt maksust vabastatud, näiteks eelkõige töötushüvitised. Nende hüvitiste eesmärk ei ole mitte hüvitada teatavaid kulusid, vaid tagada selliste hüvitiste saajatele üldiselt piisavad elatusvahendid.

8 Seevastu kui seadusandja on ette näinud maksuvabastuse, millega ei kaasne progressiivse tulumaksu kohaldamisel asjaomase tulu arvessevõtmist, lähtub ta põhimõttest, et tulumaksuvaba tulu ei saa ega tohi pidada maksu tasumise võime faktoriks, ja seda isegi muu tulu maksustamisel.

9 Et leevendada tulumaksuskaala astmelisust eri suuruses tulu saavate abikaasade puhul, on Saksamaa seadusandja kehtestanud abielus olevatele ja mitte kestvalt lahus elavatele maksukohustuslastele, kelle tulu maksustatakse ühiselt, ühise maksustamiskorra, mille puhul määratakse kindlaks ühine tulumaksu arvutamise aluseks olev tulu ja kohaldatakse nn osadeks jaotamise (*splitting*) süsteemi. Selleks liidetakse abikaasade saadud tulu ja see loetakse nende ühiseks tuluks. Abikaasade tulumaks, mida nad maksavad ühiselt, on poole ühiselt maksustatava tulu kahekordne summa.

Prantsuse riigiasutuselt saadud tulu maksustamine Saksamaal

10 Prantsuse Vabariigi ja Saksamaa Liitvabariigi vahel sõlmitud leping topeltmaksustamise vältimise ning tulu- ja kapitalimaksu ning ettevõtlus- ja maamaksu alal vastastikuse haldus- ja õigusabi andmise kohta, mis allkirjastati 21. juulil 1959 Pariisis (*Bundesgesetzblatt* 1961 II, lk 397) ning mida on muudetud 20. detsembril 2001 Pariisis allkirjastatud lisaga (*Bundesgesetzblatt* 2002 II, lk 2370; edaspidi „Prantsuse-Saksa maksuleping"), sätestab artikli 14 lõike 1 esimeses lauses „maksjariigi põhimõtte", mille kohaselt samalaadseid töötasusid, mida lepinguosalise riigi avalik-õiguslik juriidiline isik maksab teise riigi residendist füüsilistele isikutele poolelioleva haldusteenistuse eest, maksustatakse ainult esimeses riigis.

11 Prantsuse-Saksa maksulepingu artikli 20 lõige 1 näeb topeltmaksustamise vältimiseks ette, et Prantsusmaalt saadud tulu, mis on selle lepingu kohaselt Prantsusmaal maksustatav, arvatakse Saksamaa Liitvabariigi residentide Saksa tulumaksu arvutamise aluseks olevast tulust maha. Seejuures on täpsustatud, et kõnealune säte ei piira Saksamaa Liitvabariigi õigust võtta sel viisil maha arvatud tulu arvesse maksumäära kindlaksmääramisel.

12 Neid sätteid kohaldatakse nii Saksamaal elavate Prantsuse ametnike põhipalkade kui ka täiendavate hüvitiste suhtes, mida nad Saksamaale elama asumise tõttu saavad.

13 EStG § 32b lõike 1 punktis 3 on sätestatud:

„Kui isik, kellel on maksustamisperioodist ühe osa või kogu maksustamisperioodi jooksul täieulatuslik maksukohustus, sai [...]

[...]

3. tulu, mis ei kuulu topeltmaksustamise vältimise lepingu või muu riikidevahelise lepingu alusel tulumaksuga maksustamisele, kuid mida võetakse arvesse tulumaksu arvutamisel […], tuleb § 32a lõike 1 alusel maksustatava tulu suhtes kohaldada tulumaksu erimäära."

14 EStG § 32b lõike 2 punkt 2 sätestab:

„Lõikes 1 ette nähtud tulumaksu erimäär on maksumäär, mis saadakse tulumaksu arvutamisel, kui § 32a lõike 1 alusel maksustatavat tulu suurendatakse või vähendatakse [...]

[...]

2. lõike 1 punktides 2 ja 3 nimetatud tulu võrra, milles sisalduvast erakorralisest tulust võetakse arvesse üks viiendik."

Välisriigis töötavatele Saksamaa maksumaksjatele makstava kodumaalt lahkumise toetuse maksustamine Saksamaal

15 Kui nende maksumaksjate tulu, kes töötavad ametnikuna välisriigis, on Saksamaal täies ulatuses tulumaksuga maksustatav, siis hüvitised, mida nendele isikutele võidakse kodumaalt lahkumise tõttu maksta, on Saksamaal tulumaksust vabastatud ning neid ei võeta progressiivse tulumaksumäära kohaldamisel arvesse.

16 EStG § 3 lõige 64 näeb ette:

„Saksamaa avalik-õigusliku juriidilise isikuga töösuhtes olevate ja seetõttu riigikassast töötasu saavate töötajate välisriigis saadav töötasu ei kuulu maksustamisele selles osas, milles see ületab töötasu, mida töötajal on õigus saada samaväärse töö eest

riigikassa asukohas. Esimene lause kehtib ka juhul, kui töösuhe on sõlmitud teise isikuga, kes arvestab töötasu esimese lause tähenduses kehtivate õigusnormide alusel; töötasu makstakse riigikassast ja rahastatakse täielikult või peamiselt riigi vahenditest. Teiste töötajate puhul, kes on piiratud ajaks lähetatud tööle välisriiki, kus nad elavad või viibivad, ei kuulu maksustamisele selle liikmesriigi tööandja makstav ostujõu kompenseerimise summa, kui see ei ületa võrreldavaid hüvitisi, mida makstakse välisriigis töötavatele isikutele ametnike föderaalse palgaseaduse (Bundesbesoldungsgesetz) § 54 alusel."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

17 Abikaasad Schulzid elavad Saksamaal ja neil on kaks ülalpeetavat last. Nad otsustasid maksta vastavalt EStG §-le 1 kõikidelt oma tuludelt tulumaksu ühiselt selleks, et kasutada soodsamat ühise tulumaksu arvutamise aluseks olevat tulu.

18 P. Schulz, kes on Saksa kodanik, töötab advokaadina ja ta teenis sellel alusel 2005. ja 2006. aastal tulu.

19 C. Schulz-Delzers, kes on Prantsuse kodanik, töötab Prantsuse riigi ametnikuna Saksamaal õpetajana saksa-prantsuse algkoolis. Aastatel 2005 ja 2006 maksis Prantsuse riik talle lisaks töötasule kahte hüvitist, mis vastavalt Prantsuse-Saksa maksulepingu

artikli 14 ja artikli 20 lõike 1 sätete koostoimele on nii nagu ka tema töötasugi Saksamaal maksuvaba, kuid mida võetakse arvesse progressiivse tulumaksu kohaldamisel.

20 Nendeks hüvitisteks on:

– kohalike elutingimustega seotud hüvitis, mida makstakse välisriigis töötavatele Prantsuse riigiteenistujatele 4. jaanuari 2002. aasta dekreedi nr 2002-22 Prantsusmaa välisriigis asuvate õppeasutuste töötajate haldusliku ja rahalise olukorra kohta (*JORF*, 6.1.2002, lk 387) artikli 4B punkti d alusel ja millega hüvitatakse ostujõu kaotus ning mille igakuine summa oli 2005. aastal 437,41 eurot ja 2006. aastal 444,08 eurot, ning

– täiendav peretoetus (*majoration familiale*), mida makstakse välisriigis töötavatele Prantsuse riigiteenistujatele ülalpeetavate laste eest eespool viidatud dekreedi nr 2002-22 artikli 4B punkti e alusel ja mille igakuine summa oli 2005. aastal 134,20 eurot ja 2006. aastal 136,41 eurot.

21 Põhikohtuasjas kõne all oleval kahel aastal C. Schulz-Delzers'ile makstud töötasu maksustati Prantsusmaal tulumaksuga. Seevastu käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis nimetatud hüvitisi, mis on Prantsuse õiguse kohaselt tulumaksuvaba tulu, ei maksustatud Prantsusmaal.

22 Finanzamt arvestas 2005. ja 2006. aasta tulumaksuteadetes mõlema hüvitise maksuvabastusega, kuid võttis neid nagu ka ülejäänud C. Schulz-Delzers'i töötasu arvesse pärast kutsealase tegevusega seotud kulude mahaarvamist summas 920 eurot mõlema kõnealuse aasta kohta progressiivse tulumaksu kohaldamisel vastavalt EStG

§ 32b lõike 1 punktile 3 ja lõike 2 punktile 2. Nende hüvitiste seesuguse arvessevõtmise tulemusena suurenes abikaasade Schulzide 2005. aasta eest määratud tulumaks 654 euro võrra ja 2006. aasta eest määratud tulumaks 664 euro võrra.

23 Abikaasad Schulzid esitasid maksuteadete peale vaided, mille Finanzamt jättis 30. aprilli 2009. aasta otsustega rahuldamata.

24 Abikaasad Schulzid vaidlustasid 18. mail 2009 eelotsusetaotluse esitanud kohtule esitatud kaebuses selle, et põhikohtuasjas kõne all olevad hüvitised võeti arvesse muu tulu suhtes kohaldatava maksumäära arvutamisel progressiivse maksuskaala alusel. Nad paluvad C. Schulz-Delzers'ile makstud hüvitisi progressiivse tulumaksu kohaldamisel mitte arvesse võtta. Nad väidavad, et nende hüvitiste sellisel alusel arvessevõtmine on EÜ artikliga 39 vastuolus, kuivõrd võrdväärseid hüvitisi, mida makstakse EStG § 3 punktis 64 sätestatud tingimusel, ei võeta selliselt arvesse.

25 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on EStG § 3 punkt 64 kohane, et takistada Prantsuse ametnikul asuda oma teenistuse käigus tööle Saksamaal, kuna põhikohtuasjas kõne all olevad hüvitised võetakse tulumaksu erimäära arvutamisel arvesse, samas kui väljaspool Saksamaa territooriumi töötavale Saksa töötajale makstakse võrdväärseid hüvitisi ilma, et neid võetaks progressiivse tulumaksu kohaldamisel arvesse.

26 EÜ artikli 39 lõigete 1–3 rikkumisest hoolimata peidab EstG § 64 punkt 3 eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates endas varjatud diskrimineerimist kodakondsuse alusel ning seda põhjendusel, et tavaliselt on Saksamaa avalik-õigusliku juriidilise isikuga

teenistussuhtes Saksa kodanikud ja seega on EStG § 3 punktis 64 ette nähtud maksuvabastus kohaldatav eelkõige nende isikute suhtes.

27 Finanzgericht Baden-Württemberg otsustas neil asjaoludel menetluse peatada ja esitas Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. a) Kas [EStG] § 3 punkt 64 on kooskõlas [EÜ artiklis 39, muudetuna ELTL artikkel 45] sätestatud töötajate vaba liikumise põhimõttega?

b) Kas [EStG] § 3 punkt 64 sisaldab [EÜ artikliga 12, muudetuna ELTL artikkel 18] keelatud varjatud diskrimineerimist kodakondsuse alusel?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas [EStG] § 3 punkt 64 on kooskõlas [EÜ artiklist 18, muudetuna ELTL artikkel 21] tuleneva Euroopa Liidu kodanike vaba liikumise põhimõttega?"

Eelotsuse küsimused

28 Kõigepealt tuleb sedastada, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 39–43 märkis, et nendest EÜ asutamislepingu artiklitest, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus on oma küsimustes viidanud, on üksnes EÜ artikkel 39 põhikohtuasja suhtes kohaldatav.

29 Esiteks on EÜ artikkel 12, mis kehtestab üldise kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu, iseseisvalt kohaldatav üksnes sellistes liidu õigusega reguleeritud valdkondades, mille tarvis aluslepingus diskrimineerimiskeelu erinorme ei sätestata. Töötajate vaba liikumise valdkonnas on aga diskrimineerimiskeelu põhimõte rakendatud EÜ artikliga 39 (vt eelkõige 10. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-269/07: komisjon *vs*. Saksamaa, EKL 2009, lk I-7811, punktid 98 ja 99 ning seal viidatud kohtupraktika).

30 Teiseks on EÜ artiklit 18, milles on üldiselt sätestatud iga liidu kodaniku õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, seoses töötajate vaba liikumisega täpsustatud EÜ artiklis 39 (vt 1. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-3/08: Leyman, EKL 2009, lk I-9085, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Ühelt pool on selge, et P. Schulz-Delzers lahkus Prantsusmaalt, et asuda elama Saksamaale, ja teisalt, et tema töötaja staatust EÜ artikli 39 tähenduses ei ole vaidlustatud. Seega tuleb esitatud küsimusi uurida viimati osutatud sätet arvestades (vt selle kohta eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Leyman, punktid 18–20 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Muu hulgas peab märkima, et küsimus, kas EStG § 3 punkt 64 on EÜ artikliga 39 kooskõlas, on põhikohtuasjas tõstatatud vaid osas, milles osutatud § 3 punkt 64 kuulub kohaldamisele hüvitiste suhtes, mida makstakse välisriigis töötavatele Saksa ametnikele, mitte aga hüvitiste suhtes, mida makstakse teise liikmesriigi ametnikele, kes töötavad Saksamaa territooriumil. Kahtluse alla ei ole seevastu seatud asjaolu, et asjaomane Saksa õigusnorm ei ole kohaldatav eelkõige hüvitiste suhtes, mida makstakse teise

liikmesriigi ametnikele, kes maksavad Saksamaal tulumaksu ja kes töötavad kolmandas liikmesriigis.

33 Neil asjaoludel tuleb esitatud küsimusi, mida tuleb uurida koos, mõista selliselt, et nendega tahetakse sisuliselt teada, kas EÜ artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune õigusnorm nagu EStG § 3 punkt 64, mille kohaselt selliseid hüvitisi, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mida makstakse liikmesriigi ametnikule, kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, selleks et hüvitada ostujõu kaotus teenistuskohas, ei võeta maksumaksja või tema abikaasa muu tulu suhtes esimesena nimetatud liikmesriigis kohaldatava maksumäära kindlaksmääramisel arvesse, samas kui võrdväärseid hüvitisi, mida makstakse teise liikmesriigi ametnikule, kes töötab esimesena nimetatud liikmesriigi territooriumil, võetakse sellise maksumäära kindlaksmääramisel arvesse.

34 Sellega seoses tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et EÜ artikliga 39 on ühelt poolt vastuolus nii kodakondsusel põhinev ilmselge diskrimineerimine kui ka igasugune varjatud diskrimineerimine, mis muid eristamiskriteeriume kohaldades annab sama tulemuse (14. veebruari 1995. aasta otsus kohtuasjas C-279/93: Schumacker, EKL 1995, lk I-225, punkt 26), ning teiselt poolt keelab see artikkel igasuguse õigusnormi, mis – isegi kui seda kohaldatakse ühetaoliselt – takistab liikmesriigi kodanikul lahkuda päritoluriigist või pärsib liikmesriigi kodaniku lahkumist päritoluriigist, et kasutada oma õigust liikumisvabadusele (12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-385/00: Groot, EKL 2002, lk I-11819, punkt 78).

35 Põhikohtuasjas on selge, et C. Schulz-Delzers'i, kes kasutas oma õigust liikumisvabadusele, ei kohelda vastuvõtvas liikmesriigis selle riigi kodanikuga võrreldes puhtalt riigisiseses olukorras ebasoodsamalt. EStG § 3 punkt 64 ei ole iseenesest Saksamaa territooriumil töötavate maksumaksjate suhtes kohaldatav ja see näeb ette eelise ainult väljaspool selle riigi territooriumi töötavatele maksumaksjatele.

36 Sellest järeldub, et EÜ artiklile 39 võib põhikohtuasjas tõhusalt tugineda vaid juhul, kui asjaomase soodustuse andmisest keeldumist maksumaksjale, kes on niisuguses olukorras nagu C. Schulz-Delzers, võib käsitada diskrimineerivana muudel põhjustel, mille eelduseks on see, et C. Schulz-Delzers'i olukord on võrreldav asjaomase soodustuse saajate olukorraga.

37 Tuleb märkida, et niisugust võrreldavust ei esine, kui võtta arvesse progressiivse maksuskaala kohaldamise eesmärki, mis peab tuginema, nagu käesoleva kohtuotsuse punktides 5–8 märgitud, maksukohustuslase maksu tasumise võime hindamisele, võttes arvesse elutingimusi asjassepuutuva liikmesriigi territooriumil.

38 Sellest seisukohast ei suurenda EStG § 3 punkti 64 kohaldamisalasse kuuluvad hüvitised, mille ainus eesmärk on võimaldada hüvitise saajal, hoolimata kõrgemast elukallidusest välisriigis, säilitada samad elutingimused, nagu tal olid Saksamaal, maksumaksja maksutasumise võimet ja seega ei võeta neid hüvitisi progressiivse tulumaksu kohaldamisel arvesse.

39 Seevastu C. Schulz-Delzers'ile Saksamaal makstavad hüvitised on konkreetselt mõeldud asjaomase isiku töötasu kohandamiseks elukallidusega Saksamaal ja suurendavad seega tema maksutasumise võimet, mida hinnatakse selle liikmesriigi elutingimustest lähtuvalt, ning järelikult võetakse neid progressiivse tulumaksu kohaldamisel arvesse.

40 See, et Prantsuse seadusandja seisukohast on asjaomaste hüvitiste ainus eesmärk võimaldada hüvitise saajal, hoolimata kõrgemast elukallidusest Saksamaal, säilitada samad elutingimused, nagu tal olid Prantsusmaal, ei ole siinjuures asjassepuutuv, kuna

olukordade võrreldavust saab tingimata hinnata vaid sama maksusüsteemi raames ning kui liidu tasandil ühtlustamis- ja harmoneerimismeetmed puuduvad, jääb tulu maksustamise kriteeriumide kindlaksmääramine liikmesriikide pädevusse.

41 Asjaolu, et abikaasade Schulzide otsus maksta tulumaksu ühiselt, et kasutada ühise tulumaksu arvutamise aluseks olevat tulu, mis on soodsam kui kaks eraldi tulumaksu arvutamise aluseks olevat tulu, tõi kaasa selle, et C. Schulz-Delzers'ile makstud hüvitised võeti progressiivse maksuskaala alusel maksumäära arvutamisel arvesse, on seega tingitud mitte erinevast kohtlemisest EÜ artikli 39 tähenduses, vaid liikmesriikide kindlaks määratavate maksustamiskriteeriumide kohaldamisest.

42 Olgu siinjuures meenutatud, et alusleping ei taga liidu kodanikule, et elukoha üleviimine senisest elukohajärgsest liikmesriigist teise liikmesriiki on maksustamise seisukohast neutraalne. Liikmesriikide selle valdkonna õigusnormide erinevusi arvesse võttes võib niisugune üleviimine olla kodaniku jaoks olenevalt asjaoludest rohkem või vähem soodne (vt selle kohta 15. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-365/02: Lindfors, EKL 2004, lk I-7183, punkt 34, ja 12. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-403/03: Schempp, EKL 2005, lk I-6421, punkt 45).

43 Järelikult tuleb esitatud küsimustele vastata, et EÜ artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune õigusnorm nagu EStG § 3 punkt 64, mille kohaselt selliseid hüvitisi, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mida makstakse liikmesriigi ametnikule, kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, selleks et hüvitada ostujõu kaotus teenistuskohas, ei võeta maksumaksja või tema abikaasa muu tulu suhtes esimesena nimetatud liikmesriigis kohaldatava maksumäära kindlaksmääramisel arvesse, samas kui võrdväärseid hüvitisi, mida makstakse teise liikmesriigi ametnikule, kes

töötab esimesena nimetatud liikmesriigi territooriumil, võetakse sellise maksumäära kindlaksmääramisel arvesse.

Kohtukulud

44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

EÜ artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune õigusnorm nagu tulumaksuseaduse (Einkommensteuergesetz) EStG § 3 punkt 64, mille kohaselt selliseid hüvitisi, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mida makstakse liikmesriigi ametnikule, kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, selleks et hüvitada ostujõu kaotus teenistuskohas, ei võeta maksumaksja või tema abikaasa muu tulu suhtes esimesena nimetatud liikmesriigis kohaldatava maksumäära kindlaksmääramisel arvesse, samas kui võrdväärseid hüvitisi, mida makstakse teise liikmesriigi ametnikule, kes töötab esimesena nimetatud liikmesriigi territooriumil, võetakse sellise maksumäära kindlaksmääramisel arvesse.

Allkirjad